

Planerna för Sveriges undergång

1. Allmänt och bakgrund

Detta är ett inlägg jag placerade på förutvarande exilen år 2002. Det var sålunda för 15 år sedan tankarna dök upp hos politikerna att beslagta svenska folkets sommarstugor i händelse av "massflykt". Frågan ställdes här på nuvarande exilen om tankar tidigare hade funnits hos politikerna att konfiskera svenska folkets bostäder, jovisst har det så. För den skull placerar jag detta inlägg från år 1992 som först publicerades i dåvarande tidskriften "Fri Information".

Den borgliga regeringen gav 21 dec 1992 chefen för försvarsdepartementet (FöD) i uppdrag att kalla samman en kommitté med uppgift att reda ut påfrestningar för samhället i fred samt vissa frågor inom totalförsvarets civila del vid massflykt av asyl och hjälpsökande. (Fö 1992:03 och prop. 1993/94:94). Kommittén antog namnet "*Hot- och riskutredningen*" med Eric Krönmark som ordförande. Därutöver knöts ett stort antal sakkunniga personer som ej omnämns här. Huvudbetänkandet som utgavs i januari 1995 har döpts till "*Ett säkrare samhälle*" (SOU 1995:19). Därutöver gavs åtta delbetänkanden ut. Detta inlägg fokuserar delbetänkandet från 1993 med titeln "*Massflykt till Sverige av asyl- och hjälpsökande*" (SOU 1993:89) samt huvudbetänkandet. Vi belyser också den verksamhet som dåvarande ÖCB (Överstyrelsen för Civil Beredskap) ålade länsstyrelser och landets kommuner, nämligen att utforma planer som med stor säkerhet skulle leda till Sveriges undergång.

2. Massflykt till Sverige (SOU 1993:89)

Enligt utredningsdirektiven valde kommittén att beskriva olika scenarion som avsåg att belysa påfrestningar och risker i det fredstida samhället. När det gäller s.k. "*massflyktsituationer*" behandlas tre scenarion i delbetänkandet. Här skildras händelseförlopp grundade på olika antaganden om antal människor som kommer till Sverige för att begära hjälp. Utredningen vill framhäva att scenariot är exempel på händelser i andra länder som utsätter det svenska samhället för stora påfrestningar. De överväganden som gjorts visar att händelser som kan orsaka massflykt inte är otänkbara. Utformningen av scenarion har skett med företrädare för ett antal statliga myndigheter,

länsstyrelser, landsting, kommuner, företag och organisationer som skulle beröras av händelseförloppen. Många remissinstanser har framhållit att beskrivningarna enligt deras uppfattning är realistiska. Ingen av dem har haft några allvarliga invändningar mot utredningens bedömningar eller förslag.

Delscenario 1 - antar att nya makthavare har tagit över i Ryssland. Efter en tids aggressiv utrikespolitik går den ryska armén in i de baltiska staterna. Omfattande utrensningar sker bland politiker och tjänstemän som deltagit i frigörelsen några år tidigare. Det politiska systemet krossas. Det antas att ca 50 000 asylsökande under en vecka i februari kommer till svenska hamnar via småfartyg.

Delscenario 2 - beskriver, utöver 50 000 asylsökande, hur 150 000 hjälpsökande tar sig till Sverige under sammanlagt fyra månader. Ett stort antal människor tar sig via Finland och Polen till Sverige.

Delscenario 3 - antar att efter en lång period av sträng kyla och stor brist på livsmedel att ca 500 000 hjälpsökande skulle komma till Sverige under en tid av ca 6 månader. På samma gång sprids ryktet att en allvarlig olycka har inträffat i ett kärnkraftverk utanför Moskva. Man antar vidare att ett stort antal massflyktingar har smittsamma sjukdomar som får den svenska sjukvården att kollapsa.

I alla tre scenarion beskrivs hur svenska myndigheter skall agera i enlighet med i förväg uppgjorda planer som eskalerar allt efter massflyktingarnas antal och kondition. Regeringen gör i samband med sitt beslut kraftfulla uttalanden riktade till myndigheter, organisationer och enskilda och uppmanar dem att på olika sätt hjälpa till. Regeringen kallar också samman cheferna för Invandrarverket, Rikspolisstyrelsen, Tullverket, Socialstyrelsen, Försvarsmakten, Överstyrelsen för civil beredskap, Räddningsverket, Kustbevakningen, Sjöfartsverket, Styrelsen för psykologiskt försvar, Kommunförbundet och Landstingsförbundet.

Kommunförbundet rekommenderar kommunerna att ta på sig ansvar för de uppgifter som krävs. Kustbevakningen och försvarsmakten skall övervaka trafiken till sjöss men har inte någon möjlighet

att övervaka enskilda fartyg på grund av deras antal. Trots massmediernas rapportering är många svenskar negativa till mottagandet. Rikspolisstyrelsen kallar in beredskapspoliser enligt en i förväg uppgjord plan. Invandrarverket (det kallades så) kommer överens med kommuner om inkvartering i första hand genom rekvisition av olika kommunala sport- och idrottsanläggningar.

Landstingen överväger att tömma vårdavdelningar på länsjukhus för att kunna ta hand om hjälpsökande och smittade. Att hjälpa både svenskar och hjälpsökande klarar man inte av. Länsstyrelserna får så småningom allt svårare att ordna förläggningar med sanitära utrymmen och möjligheter till utspisning. Invandrarverket får i samverkan med Socialstyrelsen och med företrädare för kommunerna i uppdrag att utveckla planer för härbärgering och utspisning av massimmigranterna. Med stöd av lagstiftningen kan rekvisitering av svenskarnas fritidshus komma i fråga.

Lämpliga hamnar på ostkusten namnges som fartyg kan angöra: Gävle, Norrtälje, Stockholm, Nynäshamn, Oxelösund, Oskarshamn, Kalmar, Nävevarn, Arkösund, Västervik, Slite, Fårösund, Böda, Karlskrona och Ystad. Massimmigranterna transporteras på snabbaste sätt till olika i förväg iordningställda hjälpcenter. Givetvis har människosmugglarna redan skaffat sjökort över infarterna! Svenska myndigheter ger ej enbart signaler till människosmugglarna om lämpliga hamnar. Genom sina budskap ger man kuppakare i olika länder besked om att det är fritt fram att rensa upp bland oppositionella. De drivs på flykt och tas emot i Sverige!

I slutsatserna kring det tredje scenariot (500 000 asylsökande) antar man med fog att det svenska samhället havererar av påfrestningar och oroligheter i landet icke minst orsakad av en explosionsartad kriminalitet. Sjukvården klarar ej av anstormningen utan bryter på sina ställen samman. Man befarar att ett stort antal bank- och butiksrån kommer att äga rum. Demonstrationer och andra opinionsyttringar mot verksamheten antas förekomma i stor omfattning på många orter.

Liksom tidigare tror sig regering och myndigheter kunna "*informera*" bort den svenska befolkningens motstånd genom kraftfulla insatser av massmedia. Man säger att: "*behovet av information kommer*

att vara mycket stort såväl på lokal som på central nivå". Varför skulle den svenska befolkningen vara mer benägen att tro på den propaganda som sprids i en massflyktsituation när den djupt misstror dagens informationskampanjer.

3. Huvudbetänkande (SOU 1995:19)

Trots huvudbetänkandets titel: "Ett säkrare samhälle" ger innehållet all anledning till oro. Avsnittet "Utvecklingen i Sverige på 5-10 års sikt" bekräftar farhågorna **Fri Information** varnat för i många år.

"Invandrarna söker sig i stor utsträckning till de tätbefolkade områdena, framför allt storstäderna. De strävar efter kontakt med landsmän. Svårigheterna för invandrare att etablera sig i mindre orter, där det är ont om arbetstillfällen, är höga. Samtidigt innebär koncentrationen av invandrare att svenskar som bor där väljer att flytta. Kontakterna med det svenska samhället kan för många bli mycket begränsade.

Under senare delen av 1980-talet och 1990-talet har allt fler utomeuropéer sökt sig till Sverige. De kommer från förhållanden som avsevärt skiljer sig från det svenska samhället. Klyftorna mellan olika befolkningsgrupper växer. Polariseringen och segregeringen växer i samhället. Skillnaderna ökar även mellan bostadsområden i tätorterna. En del grupper, framför allt yngre, tar avstånd från samhällets normer. Benägenheten att ta till våld sprider sig. Våldet accepteras i stigande utsträckning inom olika grupper. Tillgången till vapen ökar hos de våldsbenägna och kriminellt belastade. Utvecklingen riskerar att sprida sig".

4. Försvarsmakten

Utformningen av Försvarsmakten styrs i första hand av kraven på förmåga att möta ett väpnat angrepp, varifrån det än kommer. Försvarsmakten skall verka stabiliserande på den säkerhetspolitiska miljön i norra Europa, bland annat genom sin förmåga att hävda svenskt territoriums och luftrums integritet under grundberedskap. Totalförsvaret har enligt huvudbetänkandet (SOU 1995:19) att i framtiden möta en betydligt bredare hotbild bl. a: "regionala konflikter som utgör ett hot mot internationell säkerhet och stabilitet. Sådana konflikter kan uppstå även i Sverige exempelvis beroende på etniska eller religiösa motsättningar." Det är ju knappast loja svenska protestanter som antas svara för religiösa konflikter.

Skillnader i den ekonomiska utvecklingen mellan regioner anses också som ett hot. Därutöver upptas ett brett spektrum av andra hot än de rent militära, exempelvis massflykt, terrorism, sabotage, internationell kriminalitet, miljökatastrofer och avbrott i försörjningen med viktiga förnödenheter.

5. ÖCB planerar

Dåvarande ÖCB (Överstyrelsen för Civil Beredskap, numera Kris- och Beredskapsmyndigheten) utgav i juli 1995 en handbok för kommunernas beredskapsförberedelser (ISBN 91-7097-016-5). Handboken som bygger på hot- och riskutredningen, lämnar kommunerna direktiv för ett 15-tal verksamhetsområden i händelse av kris och krig. Direktiven omfattar bl. a räddningstjänst, social- och hälso-tjänst, el- och energiförsörjning men också flyktingverksamhet. Det senare handlar om Invandrarverkets (SIV) planer för att väsentligen öka mottagningskapaciteten vid tillströmning.

SIV skrev 1992-06-17, i samråd med civilbefälhavarna och länsstyrelserna, till landets alla kommuner att det är angeläget att de gör förberedelser för att med kort varsel ta emot extraordinärt antal flyktingar eller andra skyddsökande.

"Det kan då inte uteslutas att inströmningen överstiger SIV:s förmåga vilket ställer krav på andra rutiner och resurser i samhället. Hot- och riskutredningen belyser och lämnar förslag som innebär ökade skyldigheter för kommunerna. Regeringen kan lämna särskilda föreskrifter för verksamheten. Därtill kan civilbefälhavare och länsstyrelse med föreskriftsrätt ålägga såväl länsstyrelserna som kommuner att ta emot och ta hand om flyktingar".

Kommun bör planlägga för att motta:

- asylsökande/hjälpökande till ett antal som motsvarar 5 % av kommunens folkmängd senaste årsskiftet.
- Planeringen bör inriktas i huvudsak mot kollektivt mottagande.
- Registrering bör ske av de mottagna.
- Planeringen bör inriktas till minst sex månaders varaktighet.

Vidare säger direktivet att beredskap skall finnas att ta emot skyddsökande från andra delar av landet eller från grannkommuner. ÖCB uppmanar sålunda Sveriges kommuner att planera för att ta emot sammanlagt c:a 450 000–500 000 asylsökande i händelse av massflykt d.v.s. till ett antal som delbetänkandet (SOU 1993:89) säger att landet bryter samman!

6. Bestämmelser vid "Massflykt"

Trots de skräckscenarier som utmålats i delbetänkandet "Massflykt till Sverige" (SOU Fö. 1992:03) så följer regeringen och kulturdepartementet upp med en proposition (Prop. 1993/94:94) vars senare

del innehåller "*lagförslag till legal reglering av massflyktsituationer*". Detta lagförslag, bestående av ett 30-tal paragrafer, innehåller bl. a "*rekvisitionsrätt av fastighet eller del av fastighet som tillhör annan än staten*".

I propositionen finns en förteckning över remissinstanserna men här finns ingen text vare sig i sammanfattning som i lagtexten som avslöjar slutsatserna i det tredje scenariot d.v.s. att det svenska samhället då kan bryta samman! Inledningen till lagtexterna säger följande.

En utlänning som rest in i Sverige från ett område där det råder väpnad konflikt eller kris av synnerligen allvarlig karaktär skall kunna beviljas tillfälligt vistelsetillstånd här. Det ankommer på regeringen att avgöra när man anser att ett sådant konflikt- eller krigstillstånd råder eller har upphört. Ett vistelsetillstånd gäller under den tid som ett konflikt- eller krigstillstånd enligt regeringens beslut består. Har beslutet varat i nio månader skall frågan om en förlängning av beslutet underställas riksdagens prövning inom en månad efter utgången av den tiden, eller om riksmöte inte pågår, från början av närmast följande riksmöte.

7. Bestämmelser om arbete vid "*massflykt*"

En utlänning med vistelsetillstånd skall ha rätt till bistånd enligt bestämmelserna i lagen (1988:153) om bistånd till asylsökande m fl. Han skall vidare ha rätt till att arbeta inom sådana branscher och yrken som arbetsmarknadsstyrelsen bestämmer i samråd med sammanslutningar av arbetsgivare och arbetstagare. Han skall inte ha rätt till bistånd enligt socialtjänstlagen (1980:620) och inte heller kunna folkbokföras här eller skrivas in i försäkringskassa. Rättshjälp via offentligt biträde får endast förordnas om det finns starka skäl.

§ 9 En utlänning med vistelsetillstånd enligt denna lag får arbeta under tillståndstiden i sådana branscher och yrken som arbetsmarknadsstyrelsen bestämmer efter samråd med sammanslutningar av arbetsgivare och arbetstagare.

Bestämmelsen i § 9 säger att utlänningar som når landets gränser under extrema massflyktsituationer också har rätt att arbeta här under vistelsetiden! Enligt tredje scenariot, i "*Massflykt till Sverige*" (SOU Fö. 1992:03), anländer under en sex månaders period ca 500 000 människor! Man antar vidare att många av dem är svårt sjuka och undernärda! Nu ges helt plötsligt samtliga rätt att arbeta i landet! Det finns naturligtvis starka skäl att anta att lagen om etnisk diskriminering i arbetslivet också skulle nyttjas flitigt! Vad säger svenska folket om denna bestämmelse, om man nu känner till den?

§ 15 En utlänning som anser sig behöva skydd även efter det att hans vistelsetillstånd upphört eller återkallats eller som annars anser sig böra få stanna här, har hos Statens Invandrarverk ansöka om eller upprepa en ansökan om asyl- eller uppehållstillstånd på annan grund enligt utlänningslagen (1989:529). Ansökan som nu sagts hindrar inte verkställighet enligt § 8, om inte Invandrarverket förordnar annat (inhibition). Förordnande om inhibition får meddelas endast om det är sannolikt att ansökan om uppehållstillstånd kommer att bifallas.

Med andra ord, även efter det att regering och riksdag anser att konflikten eller krisen som orsakade massflykten har upphört, införs bestämmelser så att de omfattades av den särskilda lagen har möjlighet att tvinga sig kvar i landet! De har dessutom möjlighet att arbeta här och tvinga sig in på arbetsmarknaden med hjälp hela batteriet med lagar om etnisk diskriminering!

(Del 3 av 4)

8. Rekvirering av fastigheter vid massflykt

§ 19 Fastighet eller del av fastighet som tillhör annan än staten får genom rekvisition tas i anspråk med nyttjanderätt under begränsad tid för det ändamål som anges i § 20. Genom rekvisition får även särskild rätt till fastighet eller del av fastighet för samma tid upphävas eller begränsas, om rättigheten tillkommer annan än staten. Med särskild rätt, som nu sagts, avses nyttjanderätt och servitut och liknande rätt. Om sådan rätt rubbas genom rekvisition gäller bestämmelserna om rekvisition av fastighet i tillämpliga delar. Rekvisition riktas mot fastighetens ägare eller innehavaren av fastigheten eller särskild rätt till denna. Bestämmelserna i denna lag om fastighet äger motsvarande tillämpning i fråga om byggnad på annans mark.

§ 20 Rekvisition får, när andra lösningar inte utan avsevärd olägenhet kan komma i fråga, ske för att tillgodose kommuns, polismyndighets eller Statens Invandrarverks ofrånkomliga behov av lämpligt belägna och utformade utrednings- och inkvarteringslokaler så att de uppgifter som enligt denna lag åvilar kommun eller myndighet kan fullgöras på ett riktigt sätt och att enlighet med intresset att bereda de skyddssökande ett så värdigt och mänskligt mottagande- och vistelse som möjligt. Fastighet, del av fastighet eller särskild rätt till fastighet, som oundgängligen behövs för någons förvärvsverksamhet får inte utan absolut tvingande skäl tas i anspråk genom rekvisition.

§ 21 Ägare eller innehavare av egendom, som tas i anspråk enligt § 19, är skyldig att, i förekommande fall, mot särskild ersättning, godta att inredning eller utrustning som hör till egendomen flyttas eller ändras och att även i övrigt tåla de åtgärder i fråga om egendomen som befinns nödvändiga för att egendomen skall kunna användas för ändamål som sägs i § 20. När rekvisitionen upphör, skall egendomen på statens försorg eller på dess bekostnad så långt möjligt återställas i sitt tidigare skick.

§ 22 Rekvisition enligt denna lag förutsätter tillstånd av regeringen. Framställning om tillstånd enligt första meningen får göras av berörd kommun eller myndighet och skall innehålla:

- Uppgift om de omständigheter på vilket det grundas och det ändamål för vilket rekvisition krävs.
- Angivande av fastighet som berörs av rekvisitionen,
- Namn och adress på samtliga kända sakägare.

I övrigt skall den som gör framställningen ombesörja den utredning som kan anses behövlig för att framställningen skall kunna bedömas på ett så fullständigt sätt som möjligt. Den vars rätt avses skola tas i anspråk skall höras över framställningen.

§ 23 I tillstånd till rekvisitionen skall anges den tid under vilken fastigheten får disponeras. Tillståndet får förlängas. Har någon fastighet, del av fastighet eller särskild rätt till fastighet tagits i anspråk för längre tid än 9 månader, skall frågan om meddelande tillstånd fortsättningsvis skall gälla eller förlängas underställas riksdagen. Därvid äger § 6 andra stycket motsvarande tillämpning.

§ 24 Meddelas tillstånd om rekvisition får, om inte regeringen bestämmer annat, avsedd fastighet eller rätt till fastighet tas i anspråk utan hinder av att frågan om ersättning och andra med rekvisitionen sammanhängande spörsmål inte slutligen avgjorts.

§ 25 Den vars fastighet eller särskilda rätt tas i anspråk genom rekvisition har rätt till skälig ersättning av staten för den förlust, skada eller intrång som han eller hon härigenom lider. När ersättningen

skall bestämmas gäller ersättningsreglerna i 29-36 §§ förfogandelagen (1978:262) i tillämpliga delar. Är parterna oense om förlustens, skadans eller intrångets omfattning eller om ersättningens skälighet, skall frågan avgöras av den domstol inom vars domområde egendomen är belägen på talan av den mot vilken rekvisitionen riktar sig. Denne har dock alltid rätt att i avbidan på lösningen att den uppkomna tvisten utan dröjsmål utfå den ersättning jämte ränta som staten för din del vitsordat som skälig.

§§ 19-25 handlar om att myndigheterna i händelse av "*massflykt*" tar sig rätten att rekvirera de lokaler som man anser sig ha behov av. När det gäller myndigheternas utökade behov av lokaler för tjänstemän, så rekvirerar man förmodligen, i första hand tomma kontorsfastigheter. I andra hand "*hyr*" man in sig hos befintliga företag som får maka på sig. När det gäller behov att inkvartera "*massimmigranter*" rekvireras i första hand outhyrda lägenheter i flerfamiljshus. Men dessa lägenheter kommer naturligtvis inte att förslå långt om 500 000 människor skulle behöva inkvarteras.

I andra hand kommer myndigheterna att rekvirera svenskarnas sommarställen. Bestämmelserna är så utformade att lokaliteterna kan rekvireras för obestämd tid framöver. Tillstånden kan bara förnyas och förnyas. Ägaren får finna sig att fastigheten görs om och ändras allt för att passa det behov som den har rekvirerats för. Ägaren får finna sig i att staten bestämmer ersättningen för intrånget! Erfarenheten visar att när främlingar huserat på hotell eller lägenhet, så kan den fullständigt slitas ner på ca ett år.

9. Massflykt - sammanfattning och slutsatser

I realiteten säger den svenska regeringen på fullt allvar i utredningen, "*Massflykt till Sverige*", att "*vi är beredda att ta emot en halv miljon massflyktingar från andra länder även om det leder till vårt*

lands undergång". Till kaptenerna på smuggelfartygen talar man i förväg om vilka hamnar de skall söka sig till. Svenska kustbevakningen militära enheter skall övervaka trafiken och dirigera fartygen till lämplig hamn. På kajen väntar då insatspersonal. Liksom tidigare tror sig regering och myndigheter kunna "*informera*" bort den svenska befolkningens motstånd genom kraftfulla insatser av massmedia. Man säger i ett avsnitt "*Information till allmänheten*" att behovet av information kommer att vara mycket stort såväl på lokal som på central nivå.

Varför skulle den svenska befolkningen vara mer benägen att tro på den propaganda som sprids i en "*massflyktsituation*" när den djupt misstror dagens informationskampanjer. Det är beklämmande och ansvarslöst att lägga fram propositioner som leder till lagförslag som möter upp scenarion som innehåller slutsatser att vårt land skulle gå under! Om sådana människomassor skulle närma sig landets gränser så måste de avvisas! Detta är den blodiga sanningen! (När det skrevs så fanns inte Öresundsbron).

Ett antal politiker och sakkunniga tjänstemän har involverats i det nästan 3-åriga utredningsarbetet som inleddes av den borgerliga regeringen med **Anders Björk** som försvarsminister. Den socialdemokratiska regeringen tog över och nya sakkunniga tillsattes. Mekaniskt har alla jobbat vidare med planer som innebär att landet går under om värsta scenariot skulle förverkligas.

Var och en har utrett sin lilla bit och ingen ser helheten. I slutändan dimper direktiv ner på borden hos Sveriges kommunstyrelser som nu uppmanar dem att planera för att ta emot 5 % massflyktingar räknat i antal av kommunens nuvarande befolkning. Man tar detta enbart som en pålaga i mängden som ånyo möblerar om den kommunala budgeten. Få i kommunfullmäktige inser att landet bryter samman om kommunerna tillsammans tar emot en halv miljon massflyktingar!

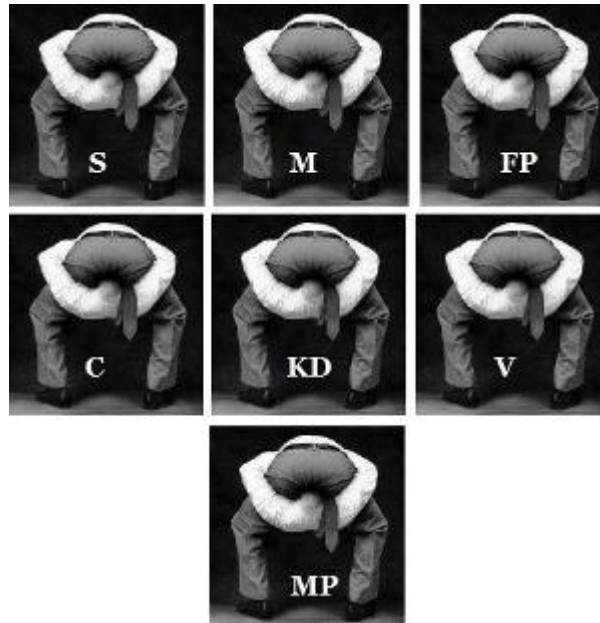

Sammanbrott

Vad är det som får ÖCB att tro att massflyktingarna snällt skulle stanna kvar på kommunanvisade platser. De kommer naturligtvis att plundrande dra framåt till storstadskommunernas getton och påskynda landets sönderfall!

SOU Fö. 1992:03 saknar ekonomisk konsekvensanalys! I analogi med beräkningarna för att ta hand om ca 100 000 människor från Bosnien så hamnar nu kostnaderna för att försörja 500 000 människor stadda på massflykt i storleksordningen, minst 60-70 snarare, 100 miljarder.

Varför finns det ingen ansvarskännande politiker som ser helheten som vågar skrika: "*STOPP vi håller ju på att planera för att Sverige skall gå under*"! Hur kommer det sig att politikerna inte har förmågan att ta till sig innehållet i sina egna offentliga utredningar och övriga därtill förknippade dokument? Det är ofattbart att Sveriges riksdag kan klubba igenom lagförslag som möter upp scenarion med slutsatsen att vårt land skulle gå under. Den liberala demokratin tillåter att landet raseras.

Statens Räddningsverk har i alla fall i ett PM från maj 1995 (Int 81-70/94) talat om att nuvarande förråd innehåller förläggings- och försörjningsutrustning för c:a 8 000 massflyktingar.

Ledande politiker, som medverkat i utredningen "Massflykt till Sverige" (prop. 1993/94:94), har inte det svenska folkets intresse för ögonen! De handlar destruktivt och är beredda att ta hit människomassor från andra länder med konsekvenser som kan leda till landets undergång!

Politikerna berättar i klarspråk för främmande fartygsbesättningar att det är fritt att komma till de hamnar som namnges i "*Delbetänkande av Hot- och riskutredningen*". På kajen väntar en hel armada med insatsfordon. I slutsatserna kring det tredje scenariot (500 000 asylsökande) antas med fog att det svenska samhället bryter samman inför påfrestningar och oroligheter i landet icke minst orsakad av en explosionsartad kriminalitet.

Landstinget antog vidare att många av dem har smittosamma sjukdomar och är undernärda! Polismyndigheterna befarar att ett stort antal bank- och butiksrån kommer att äga rum. Demonstrationer, opinionsyttringar och sammanstötningar mellan svenskar och främlingarna antas uppstå på många ställen.

Utredningen saknar helt ekonomisk konsekvensanalys! I analogi med beräkningarna för att ta hand om ca 100 000 människor från Bosnien så skulle kostnaderna för att försörja 500 000 människor, stadda på massflykt i storleksordningen, hamna på minst 60-70 snarare, 100 miljarder.

Finansiering av katastrofen kommer i första hand att ske via fortsatta reduceringar i befintliga socialförsäkringssystem. I andra hand kommer statsmakterna att försöka låna upp kapital eller sätta fart på utförsäljningen av statliga bolag!

Epilog

Lagar och bestämmelser som i denna artikel, skall betraktas som ett sammanhang. De kan med all rätta kallas "*gummiparagrafer*" vilka kan tänjas och tillämpas allt efter vad situationen kräver. Om det inte finns någon lämplig lag så konstrueras snabbt nya! Det politiska etablissemanget handlar tvärs emot det svenska folkets intresse och väl. De förråder sitt land och erbjuder, med kraft av lagstiftningen, främlingar att komma hit och ta över! Politikerna och mediavänstern är beredd att gå hur långt som helst för att skapa det "*mångkulturella*" riket. Har politikerna överhuvudtaget tänkt på att de en dag kan komma att ställas till svars för sina handlingar?

Stunden är kommen!

Numera inriktas de samhällsomstörtande krafterna på att så snart som möjligt hämta hit främlingar från andra länder och för att nå övervikt i allmänna val på samma gång som Sverigedemokraterna demoniseras och de demokratiskt valda ombuden hotas till livet av främmande krafter.

Några av grundreglerna för den tyska propagandan som spreds under andra världskriget såg ut så här:

1. Propagandan koncentreras i några få satser som ständigt repeteras.
2. Propagandans väsen är enkelhet, kraft och koncentration
3. Principen är att alltid säga något, aldrig tiga

4. Ju större lögnen är desto större är utsikterna att den skall bli trodd

Javisst känner vi igen oss i dagens Sverige! "Rasism", "främlingsfientlig" är några av invektiven i mängden, vi har fått nerstoppat i halsen var morgon, lunch, middag och kväll – i minst tjugofem års tid! Vi minns Mona Sahlin's hånfulla uttalanden om den svenska midsommaren. Vi kommer ihåg dåvarande invandrarminister Leif Blomberg som talade om ett Sverige som saknade kultur. Vi glömmar inte Per Nuders föraktfulla uttalande om "köttberget" och menade att 40-talisterna som nu börjar pensioneras ställer pensionssystemen på huvudet. Vi minns den nytilträdde statsministern Fredrik Reinfeldt uttalande hösten 2006 i Ronna, Södertälje om "svenskarna är som barbarer". Det offentligt av folkvalda sagda är klara och tydliga ställningstaganden emot det svenska folket. Vi kan vara helt säkra på att målgrupperna har uppfattat budskapen till sin förmån och handlar därefter.

Felix Kersten, ursprungligen estländsk medborgare, var mer eller mindre Heinrich Himmler (ledaren för SS) livmedikus från 1939 till krigets slut. Kersten utnyttjade Himmlers beroende av Kersten läkekonst till att förmå honom att frige fängslade judar och ledande politiker. När Kersten förde fram invändningar mot det besinningslösa våldet, deporteringar, koncentrationslägren, gav Himmler svaret att;

"Visst kan det förekomma obehagligheter ibland, men vår ledare har aldrig fel, han ser ej till stunden utan han ser hundra- till tvåhundra år framåt i tiden och det är hans vilja vi skall inrätta oss efter".

Vår ledare har aldrig fel, han ser ej till stunden utan han ser hundra- till tvåhundra år framåt i tiden och det är hans vilja vi skall inrätta oss efter.

Hela långa raden av politiker allt från 1970-talet med Palme och på 2000-talet Reinfeldt är på väg att långsamt men säkert att exekvera en Förintelse av det svenska folket. Snart sagt alla metoder är tillåtna för att nå målet, det hägrande utopiska "*mångkulturella riket*". Nazismens anhängare på 1930-talet trodde sig agera för något gott, det tusenåriga riket. I Sverige på 2000-talet tror sig politiskt korrekta också att de agerar för något gott, det "*mångkulturella riket*".

*

